

KONGELIG RESOLUSJON

Klima- og miljødepartementet
Statsråd: Sigrun Aasland

Ref.nr.:
Saksnr.: 25/1909
Dato: 23. oktober 2026

Fastsettelse av forskrifter om vern av to områder i fylkene Innlandet og Trøndelag

1. Innledning

Etter naturmangfoldloven § 34 jf. § 37 kan Kongen i statsråd fastsette forskrift om vern av områder som naturreservater. Klima- og miljødepartementet (KLD) foreslår at det fastsettes forskrifter om vern som naturreservat for to naturområder.

1.1. Kort redegjørelse for saken

Forslaget omfatter ca. 0,6 km² nytt verneareal og vil bidra til å oppfylle de nasjonale målene for naturmangfold som Stortinget sluttet seg til gjennom bl.a. behandlingen av Meld. St. 14 (2015-2016) *Natur for livet* og Meld. St. 35 (2023-2024) *Bærekraftig bruk og bevaring av natur* (naturmeldingen).

Ingen av områdene som foreslås her inkluderer privat eid skog. Ett område, Kaldvassmyra, har en liten kantsone med blandingsskog som er statsallmenning (8 dekar).

Berørte grunneiere, rettighetshavere, kommuner, fylkeskommuner og andre instanser på fylkes- og regionnivå, samt aktuelle lokale og regionale organisasjoner har hatt forslagene på høring. Høringen er gjennomført av de aktuelle statsforvalterne.

Ett av områdene, Kaldvassmyra, ligger i reinbeitedistrikt. Det er gjennomført konsultasjoner med reinbeitedistriktet og Sametinget/Sámediggi og konsultert til enighet med Sametinget/Sámediggi, se kap. 7.4 for detaljer.

Etter høring har statsforvalterne sendt sine vurderinger og forslag om vern etter naturmangfoldloven til Miljødirektoratet. Direktoratets vurderinger og tilråding er deretter oversendt KLD. Det er i verneprosessen ikke avdekket vesentlige negative samfunnsmessige konsekvenser av verneforslagene. Verneforslagene er justert på visse punkter for å imøtekomme og hensynta ulike interesser. For departementets vurderinger av forslagene vises til kap. 8 og 9.

2. Forslag

2.1. Generelt om forslaget

KLD tilrår opprettelse av to verneområder i medhold av naturmangfoldloven. Begge områdene er utvidelser av eksisterende naturreservater, og det foreslås nye verneforskrifter som vil gjelde både nytt og gammelt verneareal. Disse erstatter eksisterende verneforskrifter for naturreservatene, som foreslås opphevet. Tilrådingen omfatter ca. 0,6 km² nytt verneareal (593 dekar), hvorav totalt landareal er 0.54 km² (540 dekar) og 0.05 km² (53 dekar) er ferskvann.

Følgende områder foreslås vernet etter naturmangfoldloven:

1. Meløyfloen naturreservat, Folldal kommune, Innlandet fylke – utvidelse (533 dekar nytt verneareal)
2. Kaldvassmyra naturreservat, Verdal kommune, Trøndelag fylke – utvidelse (60 dekar nytt verneareal)

2.2. Begrunnelse for verneforslaget

Arbeidet med bevaring av verdifull natur – supplerende vern er forankret i Meld. St. 14 (2015-2016) *Natur for livet*. Meldingen sier blant annet at man skal sikre et representativt utvalg av norsk natur for fremtiden, gjennom å verne naturtyper og økosystemer som i dag er mindre godt dekket av vern. Arbeidet med bevaring av verdifull natur er ytterligere forankret i Meld. St. 35 (2023-2024) *Bærekraftig bruk og bevaring av natur*. Denne meldingen sier blant annet at igangsatte verneprosesser knyttet til supplerende vern skal videreføres.

Områdene som vurderes og utredes for vern i dette arbeidet skal bidra til å dekke manglene i eksisterende verneområder. Områdene skal også bidra til å danne økologiske nettverk og gjøre norsk natur mer robust mot klimaendringer. Basert på områder identifisert av Miljødirektoratet som aktuelle for slikt vern, vil dette vernet omfatte inntil 600 km², i hovedsak mindre områder med våtmark, kulturlandskap og åpent lavland.

Forslaget vil bidra til å oppfylle de nasjonale målene for naturmangfold:

1. *Økosystemene skal ha god tilstand og levere økosystemtjenester.*
2. *Ingen arter og naturtyper skal utryddes som følge av menneskelig aktivitet, og utviklingen for truede og nær truede arter og naturtyper skal bedres.*
3. *Et representativt utvalg av norsk natur skal bevares for kommende generasjoner.*

Forslaget vil også bidra til å gjennomføre målsettingene som er Norges bidrag til globalt mål 3 om bevaring og 4 om truet natur etter Det globale Kunming-Montreal-rammeverket for naturmangfold (naturavtalen). Målsettingen for mål 3, som Stortinget sluttet seg til gjennom behandlingen av Meld. St. 35 (2023-2024) *Bærekraftig bruk og bevaring av natur*, lyder slik for arealer på land:

Norge har gjennom vern eller andre effektive arealbaserte bevaringstiltak bevart minst 30 prosent av Norges landareal inkludert Svalbard og Jan Mayen innen 2030. Tiltakene skal vise variasjonsbredden i norsk natur og Norge skal gjennom bevaringstiltakene bidra til at et globalt representativt utvalg av naturområder blir bevart.

Målsettingen for mål 4 lyder:

Norge har bedret utviklingen til truede og nær truede arter og naturtyper, og det genetiske mangfoldet til ville og domestiserte arter er opprettholdt.

Vern av områdene mot ulike typer inngrep bidrar til å bevare norsk naturmangfold, jf. naturmangfoldloven § 33, blant annet bokstavene a (*variasjonsbredden av naturtyper og landskap*), b (*arter og genetisk mangfold*), c (*truet natur og økologiske funksjonsområder for prioriterte arter*), d (*større intakte økosystemer, også slik at de kan være tilgjengelige for enkelt friluftsliv*), e (*områder med særskilte naturhistoriske verdier*), g (*økologiske og landskapsmessige sammenhenger nasjonalt og internasjonalt*), h (*referanseområder for å følge utviklingen i naturen*).

Opprettelse av verneområdene bidrar til å nå internasjonale mål og forpliktelser, bl.a. nedfelt i konvensjonen om biologisk mangfold artikkel 8 om et sammenhengende verneområdenettverk, jf. også naturmangfoldloven § 33 bokstav g og FNs bærekraftsmål nr. 15 Livet på land.

2.3. Hjemmelsgrunnlag

Områdene foreslås vernet som naturreservat i medhold av naturmangfoldloven § 34, jf. § 37. Vilkåret for å kunne opprette et naturreservat etter naturmangfoldloven § 37 er at arealet enten inneholder truet, sjelden eller sårbar natur, representerer en bestemt naturtype, på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold, utgjør en spesiell geologisk forekomst eller har særskilt naturvitenskaplig verdi.

2.4. Verneverdier, påvirkningsfaktorer og effekter av verneforslaget

Områdene inkluderer viktige naturtyper og et stort antall truede og nær truede arter. Verneverdiene er blant annet knyttet til ulike typer våtmark med truede og nær truede fugler og planter i disse. Utvidelsen av Kaldvassmyra er på 60 dekar, og utvidelsen av Meløyfloen er på 533 dekar. Begge områdene har høy verneverdi ved at de omfatter sjeldne eller truede naturtyper med et høyt biologisk mangfold, er viktige for truede og nær truede arter, bidrar til å oppfylle mangler i det eksisterende vernet og har viktig funksjon i et økologisk nettverk.

De viktigste påvirkningsfaktorene på verneverdiene i områdene som foreslås vernet er omdisponering av areal fra natur til annet formål, og forstyrrelser av dyrelivet, spesielt i hekketiden til fugl. Vern av de foreslåtte områdene vil beskytte mot dette, sikre arealer med viktige vernekvaliteter og bidra til bedre representativitet i vernet av norsk natur. Vernet vil bidra til langsiktig og effektiv bevaring av truede naturtyper og levesteder for truede arter, og dermed redusere den samlede belastningen på arter som har risiko for å dø ut.

Vern av områdene bidrar til å redusere de negative effektene av klimaendringene, gjennom å sikre et nettverk av viktige leveområder for naturmangfoldet i norske økosystem. Større og mer sammenhengende verneområder, som også bidrar til at artene bedre kan forflytte seg i landskapet, gjør at områdene blir bedre i stand til å motstå endringer i klimaet.

Kunnskapsgrunnlaget om naturmangfoldet i verneforslaget er innhentet i ulike registreringer og kartlegginger.

Verneforskriftene åpner for at flere pågående aktiviteter kan videreføres. Tiltak som isolert sett vurderes å ha liten betydning for verneformålet, kan i sum og over tid medvirke til at verneverdiene forringes. For enkelte aktiviteter vil det derfor i tråd med prinsippene om samlet belastning være restriksjoner, slik at naturverdiene får en økt beskyttelse. Ut fra dagens kunnskap om arter og naturtyper i områdene vil de aktivitetene som i henhold til verneforskriftene kan

videreføres, med liten grad av sannsynlighet ha vesentlig negativ innvirkning på disse artene, naturtypene og landskapselementene. Vernebestemmelsene tillater likevel ikke vesentlige inngrep i områdene.

Vernet vil med stor grad av sannsynlighet bidra til en positiv utvikling for artene og naturtypene, jf. naturmangfoldloven §§ 4 og 5. Klima- og miljødepartementet anser at kunnskapsgrunnlaget er i tråd med kravet i naturmangfoldloven § 8. Departementet har ut fra en føre-var-tilnærming i verneforslaget vektlagt muligheten for flere påvirkninger av samme slag, eller en kombinasjon av flere ulike påvirkningsfaktorer (samlet belastning). Det foreligger ellers etter departementets oppfatning tilstrekkelig kunnskap om naturmangfoldet, påvirkningsfaktorer og effekten av vernet. Føre-var-prinsippet tillegges derfor ikke ytterligere vekt i denne saken. For nærmere beskrivelse av verneverdier, påvirkningsfaktorer og effekter av verneforslaget, jf. naturmangfoldloven kapittel II, vises det til omtalen av det enkelte verneområde i kapittel 9. Dersom områdene ikke vernes, vil det være plan- og bygningsloven og sektorlover som regulerer arealbruken fremover og som skal ivareta hensynene til naturmangfoldet.

2.5. Andre interesser

Meløyfloen grenser til regulert vassdrag.

Det er ikke registrert mineralske ressurser, massetak, bergrettigheter eller gamle gruver som berøres av verneforslagene, jf. uttalelser fra Direktoratet for mineralforvaltning og NGUs kartdatabase.

For konkret omtale av andre interesser, se beskrivelsen av enkeltområdene i kap. 9.

2.6. Planstatus

Begge av områdene som foreslås vernet, er avsatt som LNFR-områder i de respektive kommunenes kommuneplaner.

3. Samfunnsnytte og konsekvenser av verneforslaget

3.1 Samfunnsnytte av verneforslaget

Gjennomføring av verneforslaget vil bidra til å oppfylle de nasjonale målene for naturmangfold, og oppfylle internasjonale mål og forpliktelser blant annet ved at det vil være del av Norges bidrag til globalt mål 3 om bevaring i naturavtalen.

Naturen leverer viktige økosystemtjenester, både i form av bruksverdier og ikke-bruksverdier, herunder eksistensverdien av naturmangfoldet både for dagens befolkning og for framtidige generasjoner. Gjennom økosystemtjenestene gir naturen et essensielt bidrag til samfunnsøkonomiske verdier. Vern vil bidra til at naturverdiene ivaretas på lang sikt. Gjennomføring av verneforslaget vil derfor ha positiv samfunnsmessig betydning.

3.2 Samfunnsmessige konsekvenser av verneforslaget

Vern av områder etter naturmangfoldloven er å anse som varige tiltak som kan påvirke ulike samfunnsområder. Områdene i verneforslaget er små, noe som i utgangspunktet tilsier at konsekvensene for andre interesser er begrensede.

Norsk landbruk og matproduksjon er basert på bruk av arter som planter, husdyr og skogstrær. Genmangfoldet, dvs. den genetiske variasjonen innen artene, er en forutsetning bl.a. for framtidig klimatilpasning og produksjon. Bevaringsverdige skogtrær og ville slektninger av kulturplanter bevares best i naturlige populasjoner i naturen, eksempelvis i egnede verneområder.

Verneområdene kan følgelig ha verdi også i denne sammenheng.

Begge områdene som foreslås vernet har areal under 250 km² og omfattes ikke av kravene til utarbeidelse av konsekvensutredning etter plan- og bygningsloven og tilhørende forskrift.

Bruksinteresser er klarlagt gjennom oppstartsmelding, høring av verneforslag og annen kontakt med berørte parter. I hovedsak er interessene knyttet til beite og jakt og annet friluftsliv. Dette er aktiviteter som fortsatt kan foregå innenfor rammen av verneforskriftene.

Vern vil begrense de fremtidige mulighetene for bl.a. mineralutvinning og regulering av vassdrag. Det er ikke konkrete planer om mineralutvinning eller ytterligere regulering av vassdrag i noen av områdene i dag. Det er ellers i verneplanprosessen lagt vekt på å imøtekomme andre interesser gjennom avgrensing og forskriftsutforming så langt det er mulig med tanke på den langsiktige bevaringen av områdene.

Ett av områdene ligger i et reinbeitedistrikt (Kaldvassmyra). For tradisjonell reindrift vil vern beskytte arealene langsiktig mot inngrep og nedbygging.

KLD viser til at det i verneprosessen ikke er avdekket vesentlige negative samfunnsmessige konsekvenser av verneforslagene. Verneforslagene er videre justert på ulike punkter for å imøtekomme og hensynta andre interesser. KLD mener verneforslaget slik det nå foreligger har små negative konsekvenser. Samlet sett vurderer departementet at de samfunnsøkonomiske konsekvensene av vernet vil være positive på sikt. Forslaget vil sikre natur som har en positiv samfunnsnytte, selv om nytten vanskelig kan kvantifiseres. Forslaget vil samtidig bidra til oppfyllelse av nasjonale og internasjonale forpliktelser om å ivareta naturmangfoldet.

4. Viktige endringer i verneprosessen

Grenser: Det er gjennomført mindre justeringer i avgrensinger for Meløyfloen naturreservat. Dette er gjort for å unngå å komme i konflikt med flomsikring av et seterområde.

Verneforskrifter:

Det er etter høringen foretatt noen mindre endringer i forslagene til verneforskrifter. Dette skyldes dels tilpasning til nyeste vernevedtak for naturreservater, dels presiseringer av bestemmelser, dels kommentarer i innkomne høringsuttalelser og et generelt ønske om at forskriftene blir mest mulig like for forhold som gjelder samme tema.

For begge utvidelsene av eksisterende naturreservater tilrås eksisterende verneforskrift opphevet og erstattet med en ny som omfatter hele området.

5. Oppheving og endring av tidligere vernevedtak

Følgende eksisterende vernevedtak foreslås opphevet som følge av verneforslaget:

1. Forskrift 18. desember 1981 nr. 4720 om fredning av Meløyfloen naturreservat, Folldal kommune, Hedmark.
2. Forskrift 14.12.1984 nr. 2094 om vern av Kaldvassmyra naturreservat, Verdal kommune, Nord-Trøndelag.

6. Forvaltning av verneområdene

Det er fastsatt i forslaget til forskrifter at de respektive statsforvalterne skal være forvaltningsmyndighet for de enkelte områdene.

For områder som foreslås vernet som naturreservat og som ikke er Ramsarområder, er det er lagt til grunn at kommunene skal tilbys forvaltningsmyndigheten. Aktuelle kommuner skal derfor gjennom høringsprosessen ha fått tilbud om tildeling av forvaltningsmyndigheten for både eksisterende og nye områder som opprettes og som i sin helhet ligger innenfor kommunen. Dersom aktuelle kommuner ikke ønsker å ha forvaltningsmyndigheten for området som er foreslått vernet, blir denne myndigheten lagt til statsforvalteren.

De aktuelle kommunene har ikke ønsket forvaltningsmyndighet. Miljødirektoratet er delegert myndighet til å endre bestemmelse i verneforskriften om hvem som skal være forvaltningsmyndighet, jf. naturmangfoldloven § 34 sjette ledd nr. 4.

7. Saksbehandling

7.1. Generell bakgrunn

Arbeidet med bevaring av verdifull natur – supplerende vern er forankret i Meld. St. 14 (2015-2016) *Natur for livet*. Meldingen sier blant annet at man skal sikre et representativt utvalg av norsk natur for fremtiden, gjennom å verne naturtyper og økosystemer som i dag er mindre godt dekket av vern. Arbeidet med bevaring av verdifull natur er videre forankret i Meld. St. 35 (2023-2024) *Bærekraftig bruk og bevaring av natur*. Viktige naturfaglige evalueringer som ligger til grunn for prioriteringene i vernearbeidet er NINA rapport 535/2010, NINA rapport 888/2012 og NINA rapport 1666/2019. Se kap. 2.2. med nærmere begrunnelse for verneforslaget.

7.2. Saksbehandlingsprosesser og saksgang

Områdene som foreslås vernet er knyttet til arbeidet med bevaring av verdifull natur – supplerende vern (se kap. 2.2 og 7.1 over). Saksbehandlingsprosessen har fulgt saksbehandlingsreglene i naturmangfoldlovens §41, 42 og 43. I tillegg har statsforvalteren hatt dialog med aktuelle kommuner og grunneierorganisasjoner i forkant av oppstartsmelding.

I tabellen nedenfor er det angitt tidspunkt for ulike stadier i verneprosessen for de tre områdene.

	Navn på område	Fylke	Oppstart	Høring	Statsforvalterens tilråding
1	Meløyfloen naturreservat	Innlandet	14.03.2024	21.08.2024	15.11.2024
2	Kaldvassmyra naturreservat	Trøndelag	03.03.2023	29.03.2024	25.10.2024

7.3. Forholdet mellom supplerende vern og frivillig vern av skog

I arbeidet med bevaring av verdifull natur – supplerende vern, er ikke formålet å verne skog. Det vil allikevel være tilfeller der skog vil måtte inkluderes i verneområdene av ulike årsaker. For å få

økologisk funksjonelle enheter er det helt nødvendig å få med eksempelvis kantskoger. I enkelte tilfeller vil forhold som hensyn til klimaendringer, hensyn til hensiktsmessig avgrensning av verneområdet osv. også medføre at skog faller innenfor foreslåtte verneområder.

Ved vern av skog på privat eid grunn skal det legges til grunn at dette følger samme ordning som frivillig vern av skog. Ingen av områdene som tilrådes her inkluderer privat eid skog.

7.4. Konsultasjoner og dialog med Sametinget og reinbeitedistrikt

Kaldvassmyra naturreservat i Trøndelag ligger innenfor Gasken Laante sijte/Feren reinbeitedistrikt. I verneprosessen for Kaldvassmyra har Statsforvalteren gjennomført konsultasjon med det aktuelle reinbeitedistriktet, se nærmere omtale under merknadene til verneområdet i kap. 9. KLD har forelagt utkast til foredrag og verneforskrift for Sametinget. Sametinget har ønsket flere endringer i verneforskriften. Det ble gjennomført konsultasjon mellom KLD og Sametinget 5. november 2025 og gjort to endringer i verneforskriften på bakgrunn av konsultasjonen. Det ble konsultert til enighet. Se nærmere omtale i kap. 9.

7.5. Forholdet til utredningsinstruksen, forvaltningsloven og saksbehandlings-reglene i naturmangfoldloven

Verneforslagene er utarbeidet i henhold til Utredningsinstruksen. I kapittel 1 og 2 begrunnes verneforslagene på overordnet nivå og sammenhengen med nasjonale og internasjonale mål om å ta vare på et utvalg av norsk natur belyses. Videre omtales kort hva som eventuelt skjer med verneverdiene hvis vernet ikke gjennomføres og hvilke virkemidler som eventuelt kan være relevante. I kapittel 3 vurderes samfunnsnyten av verneforslagene på et overordnet nivå, sammen med økonomiske og administrative konsekvenser. I kapittel 8 og 9 omtales og vurderes generelle kommentarer og konkrete merknader til verneforslag for de enkelte områder fra berørte parter, myndigheter og interessegrupper. Etter avveininger mellom områdenes verneverdier og andre samfunnsinteresser er det underveis i verneprosessen foretatt endringer i vernebestemmelser og avgrensning for foreslåtte verneområder.

Gjennomføringen i henhold til rundskriv T-2/15 om saksbehandlingsregler ved områdevern etter naturmangfoldloven, forvaltningsloven og utredningsinstruksen har medført inkluderende prosesser som sikrer en vellykket gjennomføring. Aktuelle kommuner kan etter et vernevedtak søke om å få forvaltningsmyndighet i tråd med gjeldene politikk på området.

Gjennom verneprosessen er det foretatt en avveining mellom verneinteresser og andre bruker- og samfunnsinteresser. Verneforslaget er også i størst mulig grad tilpasset de ulike brukerinteressene i området. Kravene i naturmangfoldloven § 14 er dermed oppfylt.

7.6. Høring av verneforslagene

Berørte grunneiere, rettighetshavere, kommuner, fylkeskommuner og andre instanser på fylkes- og regionnivå samt aktuelle lokale og regionale organisasjoner har hatt verneforslagene på høring.

Følgende sentrale høringsinstanser har hatt verneforslagene til uttalelse:

Landbruksdirektoratet, Språkrådet, Vegdirektoratet, Norges Luftsportforbund, Forsvarsbygg, Statens vegvesen, Jernbanedirektoratet, Bane NOR, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Kommunenes sentralforbund, Kartverket, Riksantikvaren, Direktoratet for mineralforvaltning, Norges Geologiske Undersøkelser, AVINOR, Luftfartstilsynet, Telenor, Oljedirektoratet, Norges

vassdrags- og energidirektorat, Statkraft SF, Statnett SF, Statskog SF, Norges Bondelag, Norsk Sau og Geit, Norges Skogeierforbund, Norskog, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, NHO Reiseliv, Norsk Industri, Norges Naturvernforbund, Norges Jeger- og Fiskerforbund, Norsk Botanisk Forening, Norsk Ornitologisk Forening, Norsk Zoologisk Forening, WWF-Norge, Den Norske Turistforening, Friluftslivets fellesorganisasjon, Friluftsrådernes Landsforbund, Norges Idrettsforbund, Norges Orienteringsforbund, Norges handicapforbund, Norsk Organisasjon for Terrensykling, Norges Naturvernforbund, Natur og Ungdom, Norges Miljøvernforbund, Norsk Biologforening, SABIMA, Norsk institutt for bioøkonomi,) Norsk institutt for naturforskning, Biologisk institutt Universitetet i Oslo, Universitets naturhistoriske museer og botanisk hage, NTNU Fakultet for naturvitenskap og teknologi, NTNU Vitenskapsmuseet, NTNU Ringve botaniske have, Universitetet for miljø- og biovitenskap, Norges miljø- og biovitenskapelige universitet og Villreinrådet i Norge.

Hovedsynspunkter fra høringsinstansene er tatt inn i kap. 9.

8. Generelle merknader til verneforslagene

8.1. Miljødirektoratets generelle merknader

Forskriftenes innhold

Miljødirektoratet understreker betydningen av at en både ved utforming av verneforskrifter og forvaltning av områdene, herunder dispensasjonspraksis, legger til grunn et langsiktig perspektiv. Tiltak som isolert sett vurderes å ha liten betydning for verneformålet, kan i sum og over tid medvirke til at naturkvalitetene forvitrer.

Verneforskriftene innebærer vern av all vegetasjon og alt dyreliv. Dyreliv omfatter alle former for levende organismer, både virveldyr og virvelløse dyr. Det er likevel åpnet for sinking av bær og matsopp. Ulike tiltak som kan endre naturmiljøet er forbudt. Dette innbefatter anlegg av ulike slag (midlertidige eller faste), men også tiltak som for eksempel drenering, kalking og gjødsling. For enkelte områder er det i verneforskriften åpnet for visse typer anlegg etter søknad.

Motorferdsel er forbudt, men forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig motorferdsel i forbindelse med spesielt nevnte formål. Det understrekes at regelen om «nødvendig motorferdsel» skal håndheves strengt. Motorferdsel i tilknytning til militær operativ virksomhet og tiltak i forbindelse med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, og gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten er tillatt. Dette gjelder ikke for øvingsvirksomhet i tilknytning til slike formål. Det er gjort en vurdering for hvilke områder det er aktuelt med en egen dispensasjonshjemmel for øvingsvirksomhet. Utgangspunktet har vært at det ikke er aktuelt å åpne for dette i mindre verneområder, og det er ikke åpnet for øvingsvirksomhet i de to områdene forslaget omfatter.

Vedlikehold av eksisterende veger og anlegg, herunder bygninger og eventuelt andre installasjoner som er i bruk på vernetidspunktet, er tillatt. Med vedlikehold menes opprettholdelse av den standard vegen, bygningen, anlegget o.a. hadde på vernetidspunktet. Vedlikehold omfatter ikke nybygging, oppgradering eller utvidelse. Vedlikehold av for eksempel veg omfatter dermed tiltak eller arbeid for å holde vegen ved like eller opprettholde samme standard som på vernetidspunktet, uten at den endrer karakter. Miljødirektoratet vil ikke tilrå at verneforskriften henviser til veiklasser, da slike standarder kan endres over tid, men tilrår å opprettholde

formuleringen om standard på vernetidspunktet. Tiltak som påføring av nytt grusdekke, grøfterensk, skifte av stikkrenner og lignende anses som vedlikehold. Motorferdsel i forbindelse med vedlikehold kan tillates etter søknad, og skal fortrinnsvis skje på snødekt mark.

Miljødirektoratet vurderer at mal for verneforskrifter for naturreservater ivaretar avveiningen mellom brukergruppene og de overordnede vernehensyn på en god måte.

Navn

Kartverket forutsetter at vernemyndigheten melder inn navnet på nye naturreservat til *Kartverket* for registrering i Sentralt stedsnavnregister (SSR) når vernevedtak er gjort, jf. § 15 i lov om stadnamn av 18. mai 1990 nr. 11. *Kartverket* forutsetter dessuten at kart over verneområdene produseres i samsvar med Miljødirektoratets produktspesifikasjon.

Språkrådet viser til at offentlige instanser er bundet til skrivemåten i sentralt stedsnavnsregister. For å kunne bruke annet navn, er det behov for å reise formell navnesak.

Endelige vernekart vil bli produsert i tråd med gjeldende praksis. Når det gjelder innmelding av navn på nye verneområder i Sentralt stedsnavnregister, vises til kommentarene fra Klima- og miljødepartementet i foredrag til kgl.res. i desember 2015:

"Kartverket gjøres kjent med nye vernevedtak gjennom brev fra Klima- og miljødepartementet for å tinglyse vernevedtakene på berørte eiendommer. Da Kartverket også er ansvarlig for Sentralt stedsnavnregister, må det forutsettes at Kartverket samtidig sørger for innmelding til Sentralt stedsnavnregister."

Leting etter mineralske ressurser

Naturmangfoldloven § 41 sier at det som ledd i saksbehandlingen skal innhentes kunnskap om andre mulige verdier i området. Dette vil i hovedsak være å samle kunnskap som allerede er kjent, herunder informasjon om pågående næringer eller aktiviteter.

Dersom ny kunnskap i framtiden viser at det finnes viktige forekomster av mineralske ressurser i verneområdene, må eventuell drift av disse forekomstene vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle ut fra den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48. Denne lyder:

"Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig."

Den viktigste måten å få fram interessene knyttet til potensiell og planlagt utnyttelse av mineralressurser på, er høringene som gjennomføres for det enkelte verneforslaget.

Start og landing med luftfartøy

Miljødirektoratet vurderer at landing og start med luftfartøy er uønsket i naturreservater, og at dette bør tydeliggjøres og synliggjøres ved å ta inn et forbud i verneforskriften.

Når det gjelder militær operativ virksomhet i lufta viser Miljødirektoratet til NOU 2001:15 *Forsvarets områder for lavtflyging* punkt 5.5.6.1 *Unntaket for militær operativ virksomhet i verneområder*, hvor det fremgår hva som anses som operativ virksomhet. Miljødirektoratet legger denne tolkningen av begrepet militær operativ virksomhet til grunn.

Sykling og større arrangementer

Hovedregelen i friluftsløven er at sykling kan skje uten grunneiers tillatelse på veg og sti og overalt på fjellet, når det skjer hensynsfullt og med tilbørlig varsomhet.

I tråd med føringene i friluftsmeldingen og tidligere vedtatte kgl.res. for skogvern tilrår Miljødirektoratet at sykling (samt riding og bruk av hest) tillates på eksisterende stier og veier, dersom det ikke er særskilte naturfaglige hensyn som tilsier et forbud på bestemte stier eller i bestemte områder. I dette verneforslaget tillates det bruk av sykkel på en vei, Einundalsvegen i Meløyfloen.

I områder hvor det ikke finnes veger og stier gjelder et generelt forbud mot sykling og bruk av hest. I ett av de to foreslåtte naturreservatene, Meløyfloen, finnes det veger eller stier. Sykling er generelt forbudt i dette området, med et unntak for sykling på Einundalsvegen.

Når det gjelder el-sykler rammes dette av forbudet mot motorferdsel i verneforskriftene.

I Kaldvassmyra er det forbud mot større arrangementer. Det er ikke fastsatt noen absolutt grense for hvor store arrangementer som faller inn under forbudet. Forvaltningsmyndigheten må gjøre en konkret vurdering av om planlagte arrangementer omfattes av forbudet. I Meløyfloen er det av hensyn til verneverdiene forbud mot alle typer arrangement. Det er åpnet for å kunne gi tillatelse til større arrangementer etter søknad. Det er også mulig å gi åpning for bestemte arrangement i verneforskriften. Dette kan for eksempel være aktuelt for faste årlige arrangementer med liten grad av tilrettelegging, men det skal da skje etter en konkret vurdering opp mot ivaretagelse av verneformålet for det enkelte området.

8.2. Klima- og miljødepartementets generelle merknader

8.2.1. Mineralvirksomhet

Eventuell drift av fremtidige funn av mineralforekomster

Verneforskriftene har forbud mot blant annet mineralutvinning. Regjeringen er opptatt av å legge til rette for fremtidig vekst i mineralnæringen. Ambisjonen i Norges mineralstrategi er å utvikle verdens mest bærekraftige mineralnæring. Områdene som forslås vernet kan inneholde mineralforekomster som kan gi grunnlag for fremtidig verdiskaping og næringsutvikling. Det kan være fornuftig å gjennomføre kartlegging, målinger eller undersøkelser i et verneområde for å få informasjon om ressurser og geologi for vurdering av mulig utvinning utenfor verneområdene, eller utvinning innenfor verneområdene som ikke vil være i strid med vernet. Naturmangfoldloven gjør det mulig å søke om dispensasjon fra forbudene mot mineralvirksomhet. Vilklårene for å gi dispensasjon følger av naturmangfoldloven § 48 første ledd: *"Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig."*

Selv om vilklårene for å gi dispensasjon er svært strenge, er ikke mineralutvinning helt utelukket. Det er tre alternative vilkår for å gi dispensasjon, og to av dem kan gi grunnlag for dispensasjon til utvinning av mineral. Det første vilklåret er dersom mineralutvinning *"ikke strider mot*

vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig". Regjeringen har i senere vedtak om vern av skog signalisert at underjordisk drift med åpning for uttak utenfor verneområdet kan etableres på en måte som oppfyller dette vilkåret. Dagdrift innenfor verneområdet er derimot neppe aktuelt etter dette alternativet.

Dersom underjordsdrift med uttak utenfor verneområdet ikke er mulig, for eksempel på grunn av lang avstand mellom vernegrense og påvist funn, vil eventuell utvinning i dagbrudd måtte vurderes etter alternativet "hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig". Unntaket for vesentlige samfunnsinteresser omfatter bare tungtveiende nasjonale hensyn. Departementet kan ikke utelukke at mineralressurser med et betydelig verdiskapingspotensial i enkelte tilfelle vil være en slik nasjonal interesse. Det skal imidlertid mye til. Samtidig er det også et vilkår at den nasjonale interessen må gjøre inngrep i verneområdet "nødvendig". Dette betyr at man må vurdere om det er mulig å ivareta den nasjonale interessen på en annen måte, som ikke medfører inngrep i verneområdet, f.eks. bruk av underjordsdrift. Hensynet til verneverdiene vil være et tungtveiende argument for å finne andre løsninger.

Dersom forvaltningsmyndigheten kommer til at ett av vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt, beror det på forvaltningens skjønn om dispensasjon skal gis. Vurderingen skjer innenfor rammen av verneforskriften og naturmangfoldloven, alminnelige forvaltningsrettslige regler, samt rundskriv og retningslinjer for forvaltning av verneforskrifter. Omfanget, miljøvirkningen og nødvendigheten av de tiltak som det søkes dispensasjon for, vil ha betydning i vurderingen. Tilsvarende vil de hensyn som taler positivt for omsøkte tiltak, slik som blant annet verdiskapingspotensialet knyttet til tiltaket, inngå i vurderingen. Forvaltningsmyndigheten bør også vurdere om det vil stride mot verneverdiene om tilsvarende dispensasjonssøknader blir innvilget i fremtiden. Det gjelder særskilte retningslinje for skjønnsutøvelse dersom vilkåret "vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig" anvendes. Disse følger direkte av naturmangfoldloven § 48 annet ledd.

Mineralundersøkelser og motorferdsel

Kartlegging av mineralressurser forutsetter som regel måling fra luften, enkel prøvetaking mv., og vurdering av drivverdighet forutsetter normalt analyse av prøver tatt med kjerneboring. For å kunne vurdere om det er drivverdige mineralressurser i et område kan det derfor være nødvendig å gjennomføre undersøkelser med bruk av borerigg og frakt av utstyr mv. inne i et verneområde.

Vilkårene for å gi dispensasjon for undersøkelser og nødvendig motorferdsel følger av naturmangfoldloven § 48 første ledd: *"Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig."*

Dersom vilkårene for å gi dispensasjon til mineralundersøkelser og/eller motorferdsel er oppfylt, kan forvaltningsmyndigheten i den skjønnsmessige vurderingen av om slik dispensasjon skal gis, legge vekt på om undersøkelser mv. utenfor verneområdet har sannsynliggjort funn av mineralforekomster innenfor verneområdets grenser.

Tillatelser etter annet lovverk og samordning av saksbehandlingen

§ 48 tredje ledd gjelder der mineralundersøkelser eller mineralvirksomhet trenger tillatelse etter både verneforskriften og annet lovverk. Eksempler på dette kan være nødvendige avklaringer etter plan- og bygningsloven, motorferdselloven eller mineralloven.

8.2.2. Motorferdsel på barmark

Det er i enkelte tilfeller i verneforskriftens § 7 åpnet for at det etter søknad kan gis dispensasjon til bruk av motorferdsel for ulike formål. Der hvor bestemmelsene ikke spesifiserer om slik transport skal skje med beltekjøretøy på snødekt mark, med lufttransport eller på barmark, skal det ved vurderingen av den enkelte dispensasjonssøknad legges til grunn at transporten fortrinnsvis bør skje med beltekjøretøy på snødekt mark eller med lufttransport. Transport på barmark er kun aktuelt når transport med beltekjøretøy på snødekt mark eller lufttransport er vanskelig gjennomførbart, og forutsetter at slik transport er vurdert å kunne gjennomføres uten skader på viktige verneverdier, naturtyper eller leveområder for arter.

8.2.3. Beiting

Begge verneforskriftene åpner for beiting.

8.2.4. Kulturminner og kulturmiljøer

Det forutsettes et tett samarbeid mellom kulturmiljømyndighetene og naturforvaltningsmyndighetene i enkeltsaker om kulturminner og kulturmiljøer innenfor de foreslåtte verneområdene. Istandsetting, vedlikehold og skjøtsel av både fredete og ikke-fredete kulturminner skal skje på en slik måte at både natur- og kulturmiljøverdier ivaretas på best mulig måte. Slike tiltak avklares derfor med forvaltningsmyndigheten for verneområdene, slik at verneverdiene ikke forringes. Forskriftenes punkter om kulturminner og kulturmiljøer er kun en presisering av kulturminnelovens bestemmelser, som også gjelder innenfor de foreslåtte verneområdene. Klima- og miljødepartementet vil understreke at inngrep i, istandsetting og skjøtsel av kulturminner og kulturmiljøer som er fredet i medhold av kulturminneloven, bare kan skje etter tillatelse fra kulturmiljømyndighetene.

8.2.5. Forholdet til matloven

I de spesielle tilfeller hvor det er behov for å sette inn tiltak etter lov av 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) vil dette kunne dispenseres for etter de generelle dispensasjonsbestemmelsene i verneforskriften. En eventuell dispensasjon skal iverksettes uten opphold i henhold til de tiltak loven krever.

8.2.6. Skogbrann, insektangrep o.l.

I de spesielle tilfeller hvor det er behov for å sette inn tiltak for å forhindre skader på skog i verneområdet og omkringliggende skog som følge av skogbrann, insektangrep o.l. vil det kunne dispenseres for dette etter de generelle dispensasjonsbestemmelsene i verneforskriften. Ved brannsløkking skal det gis melding parallelt til ansvarlig oppsyn for verneområdet.

8.2.7. Sykling på veier og stier

Sykling er forbudt i begge de foreslåtte verneområdene, med unntak av sykling på Einundalsvegen i Meløyfloen.

8.2.8. Unntak for militær operativ virksomhet

Reglene om ferdsel i verneforskriftene er ikke til hinder for gjennomføring av militær operativ virksomhet. Militær operativ virksomhet omfatter normalt ikke øvingsvirksomhet. I praksis gjelder det likevel et unntak fra dette ved såkalt "utrykningsøvelser med militære styrker". Klima- og miljødepartementet legger til grunn at "Beredskapstiltak, herunder utrykningsøvelser med militære styrker" er en del av militær operativ virksomhet, slik det fremgår av St. meld. 62 (1991-92), s. 47. Med utrykningsøvelser skal forstås øvelser som har til hensikt å trene/øve Forsvarets beredskap. Dette i motsetning til annen øvingsvirksomhet med øvingsmål som ikke er direkte knyttet til beredskapstiltak. Det er å bemerke at både planlegging, forberedelse og gjennomføring av aktiviteten er omfattet av unntaket. På grunn av hastepreget i denne type aktivitet kan det være mer krevende å planlegge og hensynta restriksjonsområder som f.eks. verneområder.

KLD legger for øvrig til grunn at forvaltningsmyndigheten og Forsvaret oppretter dialog om planlagt aktivitet som vil kunne berøre verneområdene.

Forvaltningsmyndigheten skal vurdere om det er behov for å søke tillatelse eller ikke avhengig av hvordan verneforskriften er utformet. KLD viser til brev 3.4.2019 til verneområdestyrer og statsforvaltere om forståelsen av begrepet militær operativ virksomhet.

8.2.9. Annet

Det kan i fremtiden oppstå nye behov for mindre tiltak som kan omfattes av verneforskriftens generelle forbud, men som ikke vil ha nevneverdig negativ påvirkning på verneverdiene. Søknader om slike tiltak vurderes etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48.

Utover KLDs merknader nevnt over har departementet foretatt mindre justeringer i forskriftene, i hovedsak av teknisk art. KLD slutter seg for øvrig til Miljødirektoratets generelle merknader i kap. 8.1.

9. Merknader til de enkelte områdene

Nedenfor er gjengitt sentrale opplysninger om de enkelte områdene, om saksbehandlingen for dem, viktige høringsinstansers hovedsynspunkter og hovedinnholdet i vurdering og tilråding fra statsforvalterne, Miljødirektoratet og KLD. For detaljert omtale av de samme tema samt lister over høringsinstanser vises til Miljødirektoratets tilråding samt til aktuelle tilrådinger fra statsforvalterne. Verneverdiene i enkeltområder er nærmere beskrevet i tilrådingen fra Miljødirektoratet. Under «Inngrep» oppgis tekniske inngrep der det finnes slike, og i tillegg større forekomster av f.eks. fremmede arter.

1. Meløyfloen naturreservat, Folldal kommune, Innlandet – utvidelse

Utvidelsesarealet er på 533,4 dekar hvorav ca 53 dekar er ferskvann. Eksisterende Meløyfloen naturreservat er 5104,4 dekar. Totalarealet for Meløyfloen naturreservat når dette arealet er inkludert, blir ca 5637,8 dekar bestående av landområder og meanderende elveparti.

Verneformål og særskilte verneverdier

Formålet med vernet er å bevare et stort og meget variert våtmarksområde med omkringliggende hei og med et meget rikt og variert fugleliv av særlig viktighet for hekkende ender og vadefugler. Videre er formålet å verne om spesielle landskapsformer, vegetasjon og annet dyreliv som er naturlig knyttet til området.

Utvidelsesområdet inkluderer resten av våtmarkmassivet langs Einunna, og resten av den meanderende delen av elva på Einunnsletta. Naturtypen meander truet i kategorien sårbar (VU) og er tydelig aktiv med erosjonskanter og avsetningsområder langs elva. Det er også en kroksjø (nær truet, NT) her.

Området har en rekke rødlistede naturtyper. Det er hovedsakelig naturbeitemark (sårbar, VU), semi-naturlig våteng (datamangel, DD), boreal hei (sårbar, VU) og åpen flomfastmark (NT) som er registrert på nordøstre side av Einunna, mens det på sørvestre side også finnes snøleie (sårbar, VU). De tre førstnevnte er skjøtselsavhengige naturtyper som holdes i god hevd av beite. Det er først og fremst storfe som beiter her, men også sau og geit som er tilknyttet gårdsdriften på Meløya. Våtmarksområdene er kartlagt som intermediære til svakt kalkrike bakke- og flatmyrer, og stedvis er myrene svært våte.

Det ble funnet ni rødlistede karplanter i utvidelsesarealet i 2023, derav sju arter som er nye for området.

Innenfor det foreslåtte utvidelsesområdet er det registrert et større antall rødliste fuglearter, og alle antas å hekke. De fordeler seg med én kritisk truet (CR), to sterkt truede (EN), tre sårbare (VU) og 16 nær truede (NT) arter.

Eksisterende Meløyfloen naturreservat og utvidelsen ligger i et sentralt strøk for villrein, dette innbefatter kalvings- og oppvekstområde i tillegg til trekkområde og helårsbeite. Myrene tilbyr godt beite, men dyr slår seg ikke til ro her. I Einunna lever fiskeartene ørret, harr, steinsmett og ørekyte. Generelt er vassdraget svært variert med tanke på habitattyper for fisk, og fra Fundin og ned til Meløya er elva preget av strykpartier som er dominert av ørret. Dette partiet er antageligvis viktig som gyte- og oppvekstområde for ørret i de øvre delene av Einunna, og trolig er mye av ørreten nedstrøms Meløya født i dette området.

Bidrag til å utfylle eksisterende vern:

Området mellom eksisterende Meløyfloen naturreservat og Meløya bidrar med naturtyper og arter som ikke finnes i eksisterende Meløyfloen naturreservat. Utvidelsesarealet er en mosaikk av åpent beitelandskap med en intakt meanderende elv gjennom et våtmarksområde. Arealet ligger 930 moh. og sammen med eksisterende Meløyfloen naturreservat, blir reservatet godt arrondert og økologisk funksjonelt.

Utvidelsesområdet vil komplettere naturverdier innenfor eksisterende reservat, særlig når det gjelder meanderlandskapet og våtmarksmassivet omkring Dalsæterfloen. Det vil også tilføre flere rødlistede karplanter, bla. de truede artene hvitstarr (EN) og høstmarinøkkel (VU). Årsaken til at utvidelsesområdet har flere rødlistede karplanter enn reservatet, er forekomsten av kalkrike, intakte kulturlandskap med fuktige partier og rike flomsoner langs en meanderende elv.

Utvidelsen vil tilføre viktige kvaliteter til verneområdet. Utvidelsen gjør at hele territorier til arter som myrhauk (EN), storspove (VU), fiskemåke (VU) og jordugle på Dalsæterfloen og ved

Meløya blir inkludert i verneområdet. Videre vil hekkeområder for sandlo og ikke minst den mer sjeldne arten temmincksnipe langs elva sør for Meløya bli en del av verneområdet; disse artene hekker ikke innenfor dagens reservat. Områdene langs Einunna i utvidelsesområdet er trolig viktig for vipe (CR) i hekketida, både som matletingsområder for voksne fugler og som oppvekstområde for ungekull. Utvidelsen vil også gjøre at hekkeplasser for rødlisteartene heilo (NT), rødstilk (NT) og muligens også svømmesnipe (NT) blir beskyttet.

Inngrep og andre interesser:

Regulert vassdrag og flomvoll: Utvidelsesområdet og eksisterende Meløyfloen naturreservat omfatter et regulert vassdrag (Einunna). Vannføringen i Einunna er regulert som følge av de tre reguleringsmagasinene Elgsjø, Fundin og Marsjø. Rundt Meløya, der Meløyseter ligger, ble det på slutten av 1970-tallet bygget en flomvoll. Denne sikrer driften på Meløyseter som hører til Storsteigen landbruksskole. Flomvollen inngår ikke i utvidelsen.

Seterdrift: Einunndalen er preget av seterdrift og regnes som Norges lengste seterdal. Meløyaseter og Dalsetra ligger nærmest reservatet, men er i sin helhet utenfor vernegrensen. Begge setrene er i aktiv drift, og det gamle slåttelandet beites av storfe, sau og geit.

Einunndalsvegen: Forslag til vernegrense for utvidelsen ligger på det nærmeste minst 10 meter unna Einunndalsvegens midtlinje. Med dette bør drift og vedlikehold av veien ikke komme i konflikt med verneområdet. I søndre del av eksisterende verneområde ligger en vei som går ned til elva.

Fiske: Menneskelig ferdsel i området skjer hovedsakelig i forbindelse med sportsfiske. På 1990-tallet er det bygd bru over Einunna like sør for reservatet, slik at sørvestsida er blitt vesentlig lettere tilgjengelig.

Området ligger i LNFR-område og omfatter i tillegg to hensynsonene 560-Bevaring av naturmiljø og 320-Flomfare i kommuneplanen for arealdelen i Folldal kommune.

Hovedsynspunkter i høringen

Forsvarsbygg, Statens vegvesen og Villreinnemnda for Snøhetta og Knutshø har uttalt seg og har ikke merknader.

Folldal kommune ønsker å fjerne forbudet mot «opplag av båter» i det reviderte verneforskriftforslagets § 3 c, «bålbrenning» i § 3 e, samt «bruk av hest» i § 5 c. Kommunen ønsker også å fjerne følgende punkter fra det reviderte verneforskriftforslagets § 7: opplag av robåt og i. motorisert ferdsel med lett, beltegående kjøretøy for utkjøring av felt elg og hjort. Kommunen påpeker at det reviderte verneforskriftforslagets § 7 e. er uklart og at mye av forvaltningen av vilt og fisk skjer gjennom jakt og fiske, noe som må unntas vernebestemmelsene. Mye av kvalitetene til verneområdet holdes i hevd av beiting. Det er viktig at det legges til rette for videre bruk av beiteområdene her. Kommunen ønsker nytt punkt h til § 4 Generelle unntak fra vernebestemmelser: Skoleklasser knyttet til Innlandet fylkeskommune og kommuner i Nord-

Østerdal kan padle kano langs Einunna i verneområdet. Folldal kommune støtter avgrensningen av verneområdet som er gitt i kartutsnitt fra Glommen og Laagens Brukseierforening (GLB)'s innspill etter oppstartsmelding.

Folldal fjellstyre støtter Folldals kommunes uttalelser.

Glommen og Laagens Brukseierforening (GLB) ønsker redusert utvidelse av foreslått verneområde. Elveløpet langs flomvollen ved Meløyseter er tidligere sterkt berørt av tiltak, siden massene til bygging av flomvollen er hentet fra elveløpet. GLB vedlegger et justert forslag på hvilket areal de mener bør holdes utenfor vernet. Behov for masseuttak i vassdrag innenfor utvidet verneområde for å sikre at tapping fra oppstrøms reguleringsmagasiner kan skje uten å forårsake skader på Meløyseter. Den nye verneforskriften må derfor ha en bestemmelse om at det kan gis dispensasjon for masseuttak i vassdrag innenfor verneområdet. Skulle det oppstå et akutt behov for masseuttak, for eksempel etter en flomhendelse hvor det er avgjørende å få fjernet masser fra vassdraget raskt, før en forestående vinter (tappesesong) eller ved fare for betydelig erosjonsskade på flomvollen, må verneforskriften åpne for at uttak er tillatt uten forutgående dispensasjon. GLB anbefaler at en ny verneforskrift også hensyntar mulig fremtidig behov for rydding av vegetasjon.

Innlandet Bondelag støtter Glommen og Laagens Brukseierforening (GLB) sitt forslag til vernegrense. Det vil si en noe mindre utvidelse enn det som er Statsforvalterens forslag der det fortsatt gis gode muligheter til å drifte dyrka mark og setervoller inntil elveløpet. Aktivt beitebruk innenfor reservatet må også kunne fortsette, der beitebruker må ha mulighet til enkelt tilsyn med husdyr. Bondelaget mener skadde og syke dyr må kunne hentes ut med motorkjøretøy uten dispensasjonssøknad.

NVE påpeker at både eksisterende og foreslått verneområde omfatter elva Einunna, som er regulert i forbindelse med vannkraftproduksjon. Vannet fra oppstrøms magasiner Fundin, Marsjøen og Elgsjøen brukes til kraftproduksjon i Savalen og Rendalen. Vintertapping fra Fundin fører til at elvestrekningen ved Meløyseter er utsatt for isoppstuvning og oversvømmelse på seter og dyrket mark. For å forebygge flom har GLB gjennomført opprenskning i elven og bygde en flomvoll ved Meløyseter i 1979. NVE støtter forslaget til GLB og ber om å grense ut elven ved flomvollen fra verneforslaget slik som det er foreslått av GLB. I tillegg ber NVE om spesifisert dispensasjon for masseuttak og anleggsarbeid i elveleiet og unntak for tiltak ved akutt behov. NVE mener at det fortsatt er aktuelt å be om å åpne for tiltak i forbindelse med rydding. Med hjemmel i konsesjonsvilkår kan også NVE pålegge konsesjonæren å bygge terskler, foreta biotopjusterende tiltak, elvekorreksjoner, opprenskinger mv. for å redusere skadevirkninger som er forårsaket av reguleringen. NVE og Statsforvalter koordinerer seg vanligvis og ber konsesjonær om å utarbeide detaljplan(er) for slike tiltak. Det gjennomføres høring og befaring før NVE fatter det formelle vedtaket og følger opp gjennomføringen i samråd med Statsforvalter. NVE ber derfor også om dispensasjon for tiltak som gjennomføres i tråd med detaljplan for miljø og landskap godkjent av NVE og forvaltningsmyndigheten.

Hafslund kraft AS har etter høring tatt opp at de ikke er fornøyd med Statsforvalterenes håndtering av innspillene fra GLB i høringen. De ber om at direktoratet gjør følgende endringer i verneforskriften:

- Nytt punkt i forskriften som gir GLB anledning til å ta ut masse fra vassdraget innenfor hele verneområdet, og ikke avgrenset til område «A». Formulering om at uttak av masser kun gjelder til vedlikehold av flomvoll i § 7 bokstav «j» må slettes.
- Areal for utvidet vern reduseres ved at område «A» tas ut fra verneforslaget.
- Nytt punkt i forskriften om at ved akutte behov må GLB gis anledning til å ta ut masse fra vassdraget uten søknadsplikt.

Innlandet fylkeskommune v/ Storsteigen videregående skole poengterer viktigheten av at driften av Meløya seter får fortsette slik den gjøres i dag. Det er viktig at ny verneforskrift inneholder bestemmelser som gir mulighet til masseuttak i vassdraget for å sikre at tapping fra oppstrøms reguleringsmagasiner kan skje uten at det forårsaker skader på Meløya seter. De mener forslaget om utvidelse av verneområdet kommer i konflikt med ulike nødvendige gjøremål da motorisert ferdsel ikke lenger vil være tillatt. De ber derfor om at dette hensyntas, for å opprettholde normal drift ved setra gjennom hele sesongen.

Birdlife Norge, avdeling Hedmark og lokallag Elverum: Birdlife støtter den foreslåtte utvidelsen av Meløyfloen naturreservat og mener utvidelsen gjerne kunne vært større, slik det ble opprinnelig foreslått. Med denne utvidelsen blir reservatet godt arrondert. Den naturfaglige verdien av utvidelsesområdet er godt dokumentert, særlig når det gjelder fugler og karplanter. Særlig positivt er det at hekkeplassene langs Einunna for sandlo og temmincksnipe blir inkludert i reservatet, og at den stadig mer sjeldne vipa får vernet sitt hekkeområde. Det er også verdifullt at verneområdet nå vil omfatte hele territorier for viktige arter som myrhauk, jordugle og storspove. Områdene rundt de stilleflytende delene av Einunna framstår som biologisk hotspot med et rikt fugleliv.

Einunndalsvegen SA ønsker at grensen av verneområdet den settes med god margin fra vegen slik at vanlig drift og vedlikehold, grøfte rensk og eventuelle utvidelse, eller andre forbedringer som det kan bli behov for i fremtiden blir mulig å gjennomføre uten å berøre verneområdet.

En enkeltperson har kommet med høringsuttalelse og er positiv til verneforslaget.

Statsforvalterens kommentarer

Statsforvalteren påpeker at allerede i opptakten til oppstartsmeldingen snevret Statsforvalteren inn kandidatområdet for vern, etter innspill fra Folldal kommune. Dette medførte at aktuelt utkast til vernegrense er ca. 186 dekar mindre enn det opprinnelige forslaget, og som er en betydelig justering. Årsaken var en avveining mellom dagens bruks- og friluftsinteresser og fuglenes kjerneområde samt at kommunen vurderte at det var vernet tilstrekkelig med boreal hei i kommunen fra før av. Ytterligere ønsker om reduksjon av utvidelsen er ikke imøtekommet fordi det vil berøre svært viktige naturverdier, truede naturtyper og karplanter og viktige funksjonsområder til de sjeldne våtmarksfuglene som er godt dokumentert. Disse artene utgjør sammen med andre fuglearter en vesentlig del av verneformålet. Særlig positivt er det at

hekkeplassene langs Einunna for sandlo og temmincksnipe blir inkludert i reservatet. Disse hekker ikke innenfor verneområdet i dag. Det er viktig for vernet at forsterker funksjonsområde for fugl og at området er arrondert med tanke på å gjøre økosystemet robust.

Om massetak i vassdrag Einunna og flomvollen rundt Meløya viser statsforvalteren til at det foreligger en ny revisjon av konsesjonsvilkår for tillatelse til Glommen og Laagens Brukseierforening (GLB) for reguleringen av Fundin, Savalen der NVE anbefaler ingen endringer i minstevannføringen fra Fundin til Einunna. I konsesjonen ligger det inne vilkår som gjør at NVE kan pålegge konsesjonær biotopjusterende tiltak, elvekorreksjoner, opprenskinger mv. for å redusere skadevirkninger av reguleringen. Dersom konsesjonsmyndigheten eller konsesjonær av samfunnskritiske årsaker i framtida finner det aktuelt å gjennomføre fysiske inngrep i vassdraget, må dette behandles etter verneforskriften for naturreservatet samt naturmangfoldloven, tilsvarende som for dagens Meløyfloen naturreservat. I tillegg må man ta høyde for at fysiske inngrep i vassdraget krever tillatelse etter andre lovverk, slik som lakse- og innlandsfiskeloven, plan- og bygningsloven samt vannressursloven. Statsforvalteren ser imidlertid behov for at flomvollen inklusiv fyllingsfot som omkranser Meløya og grenser til utvidelsen bør kunne vedlikeholdes og repareres ved behov med materialer fra selve vassdraget, dersom disse massene er egnet for det. Derfor er det i verneforskriften laget en bestemmelse som viser til en sone A på vernekart, der et eventuelt framtidig behov for bruk av masser for vedlikehold og reparasjoner av flomvollen kan hjemles i verneforskriften etter søknad (jf. § 7 bokstav j). Inntegning av sone A på vernekart har tatt utgangspunkt i høringsinnspillet fra GLB med støtte fra NVE. Bestemmelsen § 7 bokstav j gjelder alene for massetak av mindre størrelse som har til formål å vedlikeholde/reparere flomvollen til den standard den har på vernetidspunktet. Flomvollen ligger i sin helhet utenfor foreslåtte utvidelse av Meløyfloen naturreservat.

Det foreslåtte utvidelsesområde har lite høyere vegetasjon i dag. Stedvis er myrene også svært våte, noe som gjør det uegnet for trevegetasjon. Gitt områdets karakter ser Statsforvalteren på rydding av vegetasjon som en lite aktuell problemstilling, også i framtida. Det er etter ønske fra NVE og GLB lagt til en bestemmelse der manuell rydding av trær og busker i Einunnas regulerte elveleie i området mellom Dalsæterfloen og Meløya (foreslåtte området for utvidelse) kan tillates etter en plan og søknad (jf. § 7 bokstav k).

Statsforvalteren er enig i at driften på Meløya, som i sin helhet ligger utenfor foreslåtte utvidelse, skal kunne fortsette som hittil og mener at verneforskriften ivaretar dette hensynet blant annet jf. § 4 bokstav g og § 7 bokstav j. Mellom foreslåtte utvidelse og dyrket mark finnes det en flomvoll, det vil si at foreslåtte utvidelse ikke grenser til dyrket mark. Statsforvalteren er enig i at dagens drift av åkerne på Meløya skal kunne fortsette som før, dette er også ivaretatt i verneforskriften blant annet med tanke på flomvollen og beite. Beitebruk har siden opprettelse av vernet på 1981 sameksistert med forvaltningen av Meløyfloen naturreservat og det er ikke inntrykket til Statsforvalteren at det har vært noen konflikter knyttet til dette. Når det gjelder ønsket om at skadde og syke dyr må kunne hentes med motorisert kjøretøy uten søknad, er dette ivaretatt jf. § 6 a.

Statsforvalteren påpeker at hytteeiere og rettighetshavere kan påregne dispensasjon for opplag av robåt etter § 7 bokstav a.

Statsforvalteren er enig i at driften av åkerne på Meløya skal kunne fortsette som fram til nå, dette er også ivaretatt i verneforskriften, samme gjelder i forhold til beite. Beitebruk har siden opprettelse av vernet på 1981 sameksistert med forvaltningen av Meløyfloen naturreservat, kvalitetene i området holdes i hevd av beiting og det har vært lite konflikter knyttet til dette. Statsforvalteren er kjent med geitebrua og har helt bevisst sørget for at utvidelsen ligger 8 meter unna brua. Motorisert ferdsel i verneområdet vil være søknadspliktig jf. verneforskriften og motorferdselsloven.

Statsforvalteren tilrår at området blir vernet som naturreservat med endring i verneforskrift etter høringsforslaget som beskrevet. Vernekart er i samsvar med høringsforslaget, men det er lagt inn en sone A jf. verneforskriften.

Miljødirektoratet tilrår å ikke etterkomme ønsket fra NVE og GLB om å få dispensasjonsadgang til manuell rydding av trær og busker i Einunnas regulerte elveleie for å redusere flomproblemer. Området ligger over tregrensen og det har ikke vært behov for en slik rydding, og direktoratet kan ikke se at det er et reelt behov for rydding. Kantvegetasjonen langs vassdraget har en viktig økologisk funksjon og er viktig for å ivareta verneverdiene i Meløyfloen. Direktoratet er uenig med Statsforvalteren om dette og vil ikke åpne for dette i forskrift.

I etterkant av høringen har Hafslund kraft AS fulgt opp innspillene fra GLB. Flomvollen ligger utenfor det foreslåtte verneområdet. Når det gjelder ønsket om å ta ut masse i hele verneområdet vil ikke det være tilrådelig på grunn av verneverdiene i området. Det er heller ikke åpnet for masseuttak i dagens verneområde og det ville være svært uheldig for verneverdiene om det tas ut masse i området. Direktoratet er enig i Statsforvalterens vurdering her når det gjelder uttak av masse i elva til vedlikehold av flomvollen. Når det gjelder behovet for uttak av masse nedstrøms elveløpet fra Marsjøen å hindre oppstuing av vann opp mot bebyggelse på Meløya, har direktoratet forståelse for at det er slikt behov. Slik direktoratet forstår det foregår all overføring av vann fra Fundin og Marsjøen i elveløp ned til inntak Markbulidammen – altså det er ikke overføring av vann i rør eller tunell. Miljødirektoratet foreslår at det gis en dispensasjonsbestemmelse som åpner opp for muligheten til å søke om dette i et område like nedstrøms elveutløpet fra Marsjøen. Hvis det er et akutt behov for å fjerne masse på grunn av fare for skade på liv eller eiendom, vil dette gjennomføres etter nødrettsbestemmelsen i straffelovens §17.

Under verneprosessen er direktoratet blitt gjort oppmerksom på at det i søndre del av eksisterende verneområde ligger en vei som går ned til elva. Veien har vært der i lang tid, også før vernetidspunktet. Det er tydelig at veien er brukt for kjøring for å komme til naust/bygninger ved elva. Vi antar at det er en feil at det ikke er gitt en adgang til å kjøre på veien i eksisterende forskrift. Miljødirektoratet vil derfor åpne opp for motorisert ferdsel på denne strekningen av Einundalsvegen.

Miljødirektoratet slutter seg til Statsforvalterens forslag til verneform.

Direktoratet har foreslått noen endringer i forskriften for å følge opp tilrådingene omtalt over. Miljødirektoratet har også endret § 11 slik at det framgår direkte av forskriften at Statsforvalteren i Innlandet skal være forvaltningsmyndighet.

Miljødirektoratet viser for øvrig til de generelle kommentarene i kapittel 6 i sin tilrådning og slutter seg til Statsforvalterens tilråding og tilrår utvidelse av Meløyfloen naturreservat.

Klima- og miljødepartementet viser til at Glommen og Laagens Brukseierforening (GLB) og NVE i sine høringssvar har påpekt at elva Einunna renner tett ved Meløysetrene og kan flomme over vinterstid på grunn av tapping av vannmagasiner oppstrøms. De ber om at det gis dispensasjon for masseuttak i vassdrag innenfor verneområdet.

KLD ser det ikke som aktuelt å endre restriksjonsnivået i *eksisterende* naturreservat og åpne for mulighet til å gi dispensasjon for uttak av masser i hele vassdraget, da vi mener dette vil kunne forringe verdiene vernet skal beskytte. Etter naturmangfoldloven § 37 kan det ikke gjøres unntak i verneforskriften for tiltak og aktiviteter som forringer verneverdiene som er angitt i verneformålet.

Imidlertid har departementet forståelse for de akutte problemene som kan oppstå knyttet til å beskytte Meløysetrene mot flom. GLB har i sin høringsuttalelse bedt om at utvidelsen av naturreservatet ikke inkluderer elveleiet ved Meløyseter. Dette arealet var i vernekartet i Miljødirektoratets tilrådning merket som sone A. Departementet har vurdert viktigheten av å ha med dette arealet i naturreservatet, sett opp mot samfunnets interesse for å sikre områdene ved Meløyseteren mot flom, og besluttet å ta dette arealet ut av forslaget til verneområde. Dermed vil forskriften ikke gjelde her og regulantens behov for flytting av masser, inngrep i elvebunnen osv. ikke bli hindret av verneforskriften. Samtidig har departementet lagt på en ny sone (sone 1) som dekker hovedelva (Einunna) i det foreslåtte utvidelsesområdet. Innenfor denne sonen foreslår departementet bestemmelser i §§ 4, 6 og 7 som åpner for fjerning av masser fra elva når det er nødvendig for å hindre skader som følge av oppstuing av vann, nødvendig motorisert ferdsel knyttet til dette og nødvendig uttak av masser ved akutt behov for sikkerhetstiltak mot flom.

Departementet slutter seg for øvrig til Miljødirektoratet og tilrår vern av Meløyfloen naturreservat i henhold til vedlagte forskrift og kart.

2. Kaldvassmyra naturreservat, Verdal kommune, Trøndelag – utvidelse

Utvidelsesarealet er på 59,8 dekar, hvorav 8 dekar er skog. Totalarealet for Kaldvassmyra naturreservat når dette arealet er inkludert, blir 480,8 dekar.

Verneformål og særskilte verneverdier

Formålet med vernet er å bevare den særegne og varierte vegetasjonen på Kaldvassmyra for undervisnings- og forskningsformål, samt å bevare enkelte plantearter som anses som sjeldne eller

har særlig plantegeografisk verdi. Videre å bevare en særegen og rik våtmarksbiotop, særlig for vade- og svømmefugler.

Området har særskilt naturvitenskapelig verdi som et stor myrkompleks, med variert utforming av mange ulike myrelementer. Med sin variasjon i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser har området særlig betydning for biologisk mangfold.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Bidrag til å utfylle eksisterende vern:

Området er en utvidelse av Kaldvassmyra naturreservat, som ble opprettet i 1984.

Utvidelsesområdet er del av myrkomplekset, og utvidelsen gi en helhetlig god arrondering av verneområdet. Verneforslaget består av platahøgmyr og kantvegetasjon, og er en del av et stort myrkompleks med variert utforming av myr. Platahøgmyr, som er sterkt truet (EN), er en av typene myrmasiv som går inn under begrepet "høgmyr i innlandet" eller "typisk høgmyr". Naturtypen typisk høgmyr fikk egen handlingsplan i 2011, og ble foreslått som utvalgt naturtype i 2022.

I området som helhet inkludert eksisterende reservat er det registrert 205 karplantearter, 58 lavarter, 50 sopparter, 111 mosearter, 2 kransalgearter og 110 fuglearter. Reservatet har flere rødlistede naturtyper, blant annet platahøgmyr (EN), rik åpen sørlig jordvannsmyr (EN) og sørlig kaldkilde (VU). Det er registrert totalt 110 fuglearter. Av disse er 12 truede fuglearter ifølge Norsk rødliste for arter 2021.

Inngrep og andre interesser:

Det er ingen kjente forekomster av mineralske ressurser, masseuttak, bergrettigheter eller gamle gruver som berøres av verneforslaget.

Det går en grøft/kanal gjennom østre del av myrkomplekset har senket grunnvannstanden i myra som er restaurert i 2017 i regi av forvaltningsmyndighet. I tillegg er det:

- tidligere vintervei for framkjøring av tømmer. Denne er ikke aktuell lenger.
- kalkstøv fra anlegg utenfor området
- sperregjerde med ukjent eier
- kanal som tilfører vann fra sør
- informasjonsplakat ved tjæremile (ukjent eiere)

Området er satt av som LNFR i gjeldende kommuneplan.

Hovedsynspunkter i høringen

NVE, Statnett SF, Statskog SF, Verdal Fjellstyre og Kartverket har uttalt seg og har ikke merknader til forslaget.

Ramsås statsallmenning uttaler at for bruksberettigede til trevirke er det viktig at arealet med skog bibeholdes til rådighet for de bruksberettigede. Statsallmenningen viser til fjelloven §12 om at

«Iverksetjing av grunndisponeringstiltak – herunder tiltak som gjeld vassdrag – i statsallmenning kan berre skje når det ikkje medfører vesentleg skade for nokon som har bruksrett». De mener dette prinsippet også må gjelde ved eventuelt vern i statsallmenninger. De ber om at skogbestanden mot sør mellom veien og myrområdet holdes utenom det supplerende våtmarksvernet.

Konsultasjon med samiske interesser

I verneprosessen for Kaldvassmyra har Statsforvalteren i Trøndelag gjennomført konsultasjon med det aktuelle reinbeitedistriktet, Gasken Laanten sitje, 30. mai 2025. Statsforvalteren innfridde ikke reinbeitedistriktets ønske om å beholde det opprinnelige utvidelsesområdet med skog i verneforslaget, og å ta ut åpning i forskrift for å sette ut saltstein. Statsforvalteren la samtidig til grunn at vernet ikke skal være til hinder for rasjonell reindrift, og at reindrift kan foregå som tidligere. Distriktet var ut ifra disse forutsetningene positiv til utvidelse av Kaldvassmyra naturreservat.

KLD har forelagt utkast til foredrag og verneforskrifter for Sametinget. Det ble gjennomført konsultasjon mellom KLD og Sametinget 5. november 2025 og gjort to endringer i verneforskriftene på bakgrunn av konsultasjonen. Det ble konsultert til enighet.

Etter konsultasjonsmøtet med Sametinget har departementet åpnet for å ta inn en unntaksbestemmelse i ferdselsforbudet for kjøring med beltekjøretøy på mark som er både frossen og snødekt. Bestemmelsen er nytt bokstavpunkt i § 6 andre ledd (b) og lyder: «bruk av beltekjøretøy på snødekt og frossen mark når det er nødvendig i forbindelse med reindrift». Departementet har også fjernet åpningen for å sette ut saltstein, slik reinbeitedistriktet ønsket. Med innarbeiding av disse endringene ble det konsultert til enighet med Sametinget om forskrift for Kaldvassmyra naturreservat.

Statsforvalterens kommentarer

Statsforvalterens vurdering av innspill fra Ramsås statsallmenning om fjellovens § 12 er at dette er privatrettslig, og er rettet mot at grunneier ikke kan utnytte området på en måte som går utover rettighetshavere. Oppdyrking kan være eksempel på grunndisponering. Et vernevedtak er ikke et grunndisponeringstiltak, eventuell skade på rettighetsutøvelse må tas gjennom erstatningssaken etter vernevedtaket og normalt vil en bruksrettshaver ikke ha et mer omfattende vern for sin rettighet, enn det grunneieren har.

Statsforvalteren tilrår at området blir vernet som naturreservat med verneforskrift og vernekart i tråd med høringsforslaget.

Miljødirektoratet bemerker når det gjelder innspillet fra Ramsås statsallmenning at fjellova § 12 regulerer forholdet mellom staten som grunneier og bruksrettshaverne. Direktoratet kan ikke se at et vernevedtak utgjør grunndisponering som reguleres av bestemmelsen.

Før høringen av verneforslaget ble storparten av skogen grenset ut. Det er imidlertid ca. 8 dekar blandingsskog som utgjør en kantsone mot myra, og som har en viktig økologisk funksjon ved at den blir en buffersone mot mellom de viktigste verneverdiene og veien.

Miljødirektoratet slutter seg til Statsforvalterens forslag til verneform. Direktoratet har foretatt en endring i § 11 i forslaget, slik at det framgår direkte av forskriften at Statsforvalteren i Trøndelag skal være forvaltningsmyndighet.

Miljødirektoratet viser for øvrig til de generelle kommentarene i kapittel 6 i sin tilrådning og slutter seg til Statsforvalterens tilråding og tilrår opprettelse av Kaldvassmyra naturreservat.

Klima- og miljødepartementet har etter konsultasjon med Sametinget fjernet åpning i verneforskriften for å sette ut saltstein og tatt inn en unntaksbestemmelse for kjøring med beltekjøretøy på frossen og snødekt mark ifbm. reindrift, jf. nærmere omtale av konsultasjonene over. Departementet slutter seg ellers til Miljødirektoratet og tilrår vern av Kaldvassmyra naturreservat i henhold til vedlagte forskrift og kart.

Departementet slutter seg for øvrig til Miljødirektoratet og tilrår vern av Kaldvassmyra naturreservat i henhold til vedlagte forskrift og kart.

10. Økonomiske og administrative konsekvenser

10.1. Samfunnsøkonomiske konsekvenser

Klima- og miljødepartementet viser til at med de endringer og tilpasninger som er foreslått er det i verneplanprosessen ikke avdekket vesentlige negative samfunnsmessige konsekvenser av verneforslaget. Verneforslaget er for øvrig justert blant annet mht. avgrensninger og verneforskrifter for å imøtekomme og hensynta ulike interesser.

10.2. Offentlige kostnader

Offentlige kostnader ved opprettelse av foreslåtte verneområder er i hovedsak knyttet til erstatningsutbetalinger og forvaltning. Det er få pågående aktiviteter i de foreslåtte områdene som må slutte på grunn av vernet og kostnadene ved dette vil derfor bli begrenset. Kostnadene til forvaltning og skjøtsel av våtmark som er vernet er oftest begrensede, fordi våtmark som vernes som naturreservat oftest best vil opprettholde og videreutvikle verneekvalitetene ved fri utvikling uten behov for aktive skjøtselstiltak. I Meløyfloe og Kaldvassmyra er beite tillatt. Bønder med aktiv drift kan få tilskudd over jordbruksoppgjøret til beite. Alle kostnader til vern og forvaltning inkludert merking av grenser, oppsyn m.m av områdene vil dekkes innenfor Klima- og miljødepartementets gjeldende budsjettamme.

I arbeidet med bevaring av verdifull natur – supplerende vern vektlegges at de viktigste naturområdene bør fanges opp ved vern, slik at man sikrer kostnadseffektiv oppnåelse av de vedtatte målene som er nevnt i kap. 2. Det blir ikke startet verneprosess for områder som er vurdert å ikke ha tilstrekkelige verneekvaliteter.

Klima- og miljødepartementet vurderer at de foreslåtte verneområdene vil bidra til å oppnå de mål og føringer Stortinget har vedtatt for bevaring av verdifull natur – supplerende vern.

10.3. Privatøkonomiske kostnader

Tapte inntekter for rettighetshavere som følge av at igangværende bruk ikke kan fortsette, erstattes etter bestemmelsene i naturmangfoldloven § 50.

10.4. Administrative konsekvenser

De administrative konsekvensene er knyttet til forvaltningen av verneområdene for statsforvalterne som blir forvaltningsmyndighet for de to områdene.

Klima- og miljødepartementet

t i l r å r:

Det fastsettes forskrifter om vern av to områder i fylkene Innlandet og Trøndelag. Forskriftene fastsettes i samsvar med vedlegg til resolusjonen.